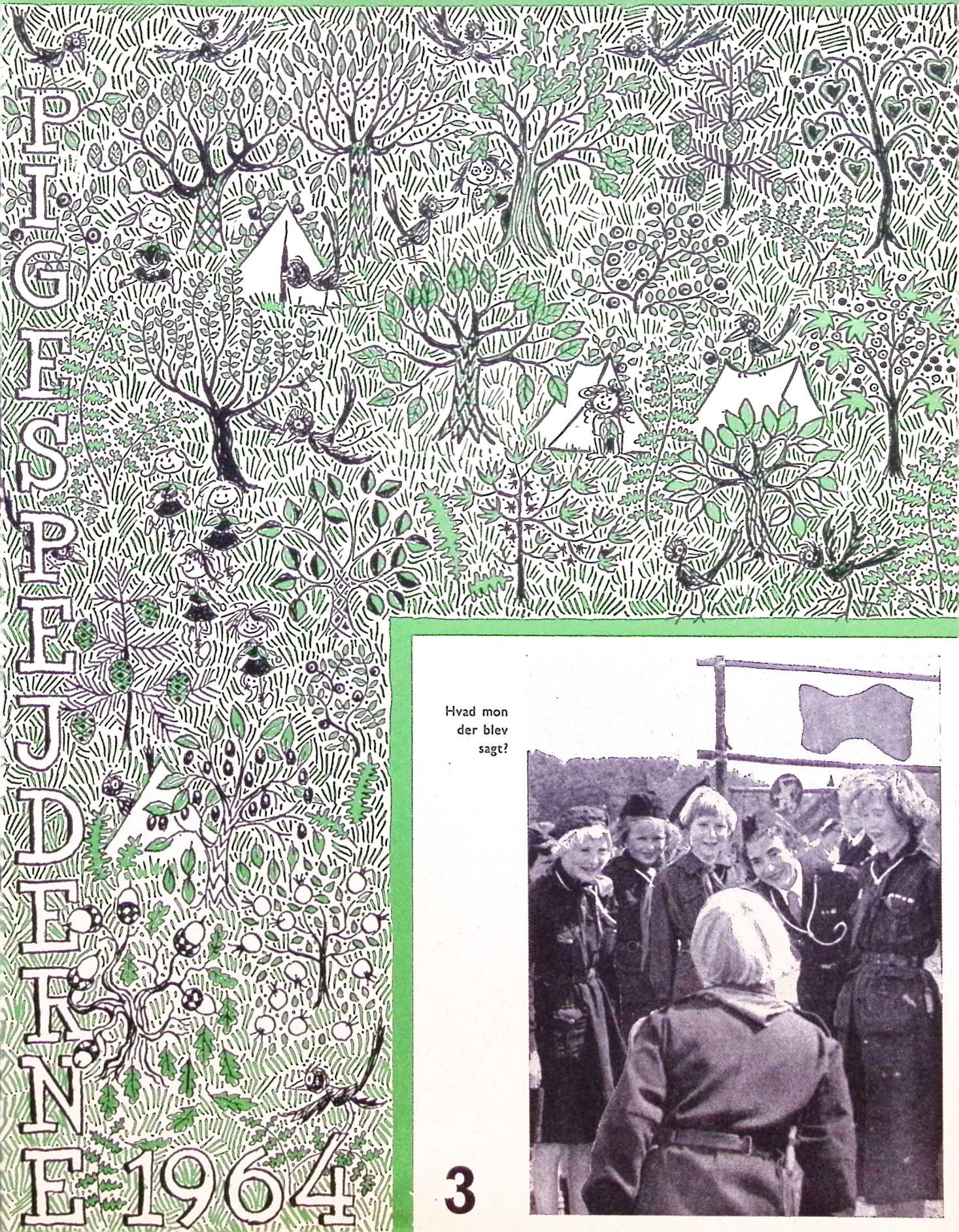

PIGGESPEJDE 1964

Hvad mon
der blev
sagt?

»Pigespejderne«

Medlemsblad
udgivet af
Det Danske Pigespejderkorps

Redaktør: Ruth Estrup,
Lundsgade 6, Københ. Ø.
I redaktionen: Nete Germark,
Ruth Vallentin og en
patrulje glade bladlus.

Administration og ekspe-
dition: Korpskontoret,
Lundsgade 6, Københ. Ø.
Enkeltabonnement (se
bagsiden).

Postboks: Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte

Trykkeri: Fyens Stiftsbog-
trykkeri, Odense.

»Pigespejderne« nr. 4 udkom-
mer 1. april.

Bidrag til »Pigespejderne«
indsendes ca. 40 dage før,
bladet skal udkomme.

INDHOLD Nr. 3 1964

Spejderjuls foto- konkurrence	42
Annesofie fortæller III	43
Tinka	44
„Danmarks vilde svaner“ af Manden fra skovene ..	45
Hvorfor samler vi frimærker?	46
Patruljeførerlejr 1964, indbydelser	47
Patruljehjernet: Blokfløjte ..	48
Duelighedstegnet parade nr. 3	49
Lady B.-P. blev 75	50
Fællesrådets formand i 25 år	51
Internationale invita- tioner	52
Det stod i avisen	53
Påskeklip og gækkevers 54, 55	
Seniorspalter:	
International lejr i Tyskland	56
Et år i Frankrig III	57
Spejderjuls vindere	58
Læsehesten	59
Postboks	59

Vil du være med i

SPEJDERJULS fotokonkurrence?

På opfordring indbyder Spejderjuls redaktion
til en stor fotokonkurrence om det bedste
spejderfoto.

ALLE kan deltage
fra den yngste mejse, smutte eller ulveunge
spejder til den ældste fører. Man skal blot
være medlem af et af de 4 spejderkorps.

Det skal være et godt spejdermotiv
Du må gerne indsende flere sort/hvid fotos.
Det skal være gode spejdermotiver, og du
skal selv have fotograferet dem. Det kan være
fra tur eller lejr - fra sommer- eller vinter-
halvåret. Det må også gerne være indendørs
optagelser. Konkurrencen har ingen be-
grænsning - heller ikke om, hvornår billedet
er taget. Blot skal de spejdere, som eventu-
elt er med på billedet være reglementeret
påklædt, hvis reglementeret påklædning må
forventes i den givne situation!

Ethvert billedformat må indsendes
- dog helst ikke under 9x12 cm. Men du be-
høver ikke at sætte dig i udgifter til dyre for-
størrelser. Indsender du f. eks. et foto »9x12«,
og dommerkomiteen gerne vil be-
dømme dit fotos kvalitet i en for-
størrelse, beder man dig frem-
sende negativ, så dit foto kan
komme helt til sin ret.

Der er store præmier

1. præmie: gavekort til depotet på 200 kr.
2. præmie: gavekort til depotet på 100 kr.
3. - 4. - 5. pr.: gavekort til depotet på 50 kr.
6. - 10. pr.: gavekort til depotet på 25 kr.

Husk at medsende frankeret kuvert,
hvis du ønsker dine fotos returneret efter
konkurrencen. Du skal bag på hvert foto på-
klæbe en seddel med: navn, alder, spejder-
grad, korps og fuldstændig adresse samt an-
førelse, hvor mange fotos du ialt har indsendt.

Indsendes inden 1. juni
til Spejderjuls fotokonkurrence, Skovfaldet
2 R, Århus N.

Resultatet bekendtgøres

I de 4 spejderkorps spejderblade i oktober
numrene. Og ét eller flere af de præmierede
fotos vil blive bragt i Spejderjul 1964. - Det
ville jo være spændende, om et af dine fotos
kom mellem de udvalgte, og redaktionsud-
valget glæder sig meget til at se de mange
fine spejderfotos, som denne spændende
konkurrence utvivlsomt vil byde på.

det
bedste
spejder-
foto

Annesofie fortæller *om de gamle damer i myldretiden*

Det var ikke nogen god idé, synes jeg nu. Men da jeg — der kunne være bedstemor til jer, der er spejdere nu — selv var små-spejder, så hed det sig, at man hver morgen skulle binde en lille bitte hård knude på sin yderste tørklædesnip, og den måtte man løse op igen, når man havde husket at gøre sin lille daglige gode gerning. Det var en dårlig idé, for hvorfor skulle man flage med sine gode gerninger, små eller store? Og mon vi gjorde det? Og hvis vi gjorde det, var vore tørklæder så ikke altid krøllede eller slidt i spidserne?

„Kan du lige hjælpe mig?“ siger moderen fra køkkenet, og det bryder vi os ikke om, for vi skal egentlig altid lige noget andet, som vi har mere lyst til. Eller også ville vi helst, da det klirrede derude med den lille hårde lyd af glas og tallerkener i sulfovandet, selv have overvundet vor lille ugidelighed og gjort det, der nu skulle gøres. Sådan er det med det.

På en eller anden måde må det imidlertid være meget vigtigt dette her med at hjælpe. Man lover

jo at være hjælpsom mod alle mennesker, og man læser i spejderloven, at en spejder er hjælpsom.

Vi ved alle, store og små, hvor det luner, når vore medmennesker ser, hvad vi har brug for lige nu, og tager et nap i den ene ende af det bord, vi er ved at flytte eller i den tunge ende af et regnestykke, der ingen vegne kommer. „En spejder, sagde Estelle Bernadotte engang, er en, der ser, at der et job, der skal gøres, og det er mig, der skal gøre det.“ (Ja, nu ved jeg godt, at de af jer, som helst læser tegneserier og ikke andet, og at de med den lidt besværende samvittighed, holder op med at læse her, og det er der ikke noget at gøre ved. Men jeg fortsætter så for de få, for patruljeførere og den slags kvikke folk, der ikke er bange for at læse en artikel til ende.) Jeg har en lille privat idé om, at når spejderbevægelsen især for pigernes vedkommende overlevede de første ti år, hvor folk syntes det var en helt vild og uanstændig idé med dette her spejderuvæsen, — ja, så var det ganske simpelt for den lille

daglige hjælpsomheds skyld. Viljen var der, man så, at børn kunne gøre nytte, så larmende og besværlige de ellers var. Man fik respekt for den lille gode indsats. Og intet i verden har været genstand for mere vittighedstegneri end den lille spejder, der påtog sig alt for store opgaver eller endelig ville lodse gamle damer over en gade, hvor de ikke havde noget at gøre. Nu om dage holder man jo af at rationalisere og koordinere (ja, det er svære ord, men så gå dog hen og slå dem op — og brug dem selv flot i morgen). Derfor kom Spejderhjælpen. Hvad den udretter, kan vi se i tal. Vi ser mange to- og femkroner rulle sammen til et bjerg, som man kan skovle af til hjælpearbejde. Alligevel er dette alle de bittesmå hjælpsomheder ud over hele verden, den hurtige ånd, den lette fod, beskeden der gik hurtigt videre, et lille smil — som er det vigtigste spejderarbejde.

Forøvrigt synes jeg, at I er nok så flinke, og I er meget mere praktiske, end vi andre var. Men der er en ting i vore dage, der ligesom vanskeliggør lidt af hjælpsomheden. Og det er jobbene. I har jo alle job, i hvert fald nu og da. Børn, der før ville blive passet af et godt hjerte for en nabokone, passes på timebetaling nu. Købmandens bud er syg, købmanden er i stor forlegenhed, men

han giver store penge til den, der vil hjælpe ham i nøden. Tanten om hjørnet tilbyder en femkrone for at få ryddet et skab, som hendes lumbago forhindrer hende selv i at rengøre o. s. v. Det er virkelig — for mig at se til — blevet svært for jer at hjælpe bare for hjælpens skyld og uden at skele til timebetalingen.

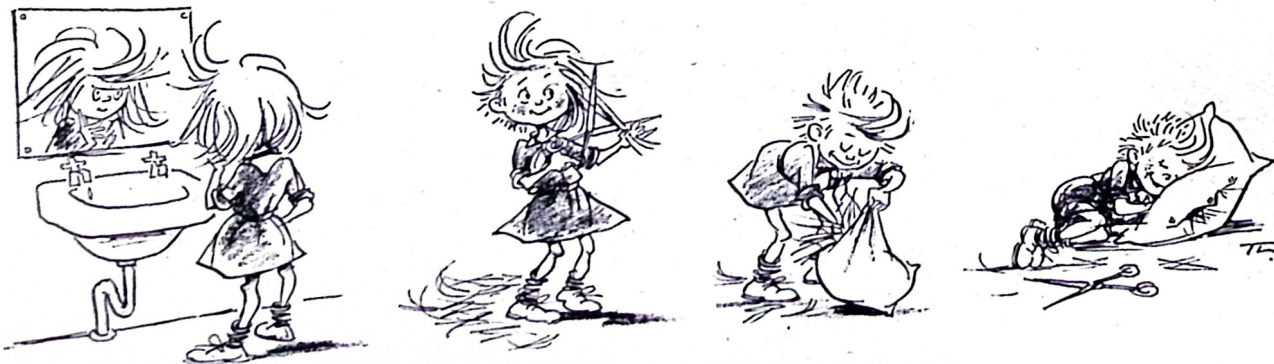
Det er udmærket med alt det, vi har i forbundene, bestyrelser, udvalg, råd og alt det dyre, som I er aldeles ligeglade med, for det er jo bare dér, hvor damespejderne mødes. Men tro mig, de vigtigste råd i alle korps er de små gode råd, som dannes af patruljer, der kan snakke godt sammen om tingene. Snak næste gang om hjælpsomhed og job. Hvad kan I gøre bedre? Ja, der er nu tropsføreren, hun har jo sit arbejde, sit hjem, sine børn og så jer; mon hun ikke kunne trænge til lidt hjælp i haven, lidt ryddebjælp, lidt pudsebjælp, ja, hvad ved jeg — I ved det i hvert fald bedre. Den tropsrådsdame, der skaffede jer tag over hovedet og bager kagebjerge til bazarer, hun synes at kunne overkomme det utrolige, — men man kunne måske . . . ja, kunne man ikke?

Forøvrigt er det ikke bare en dårlig vittighedstegning at hjælpe gamle damer over gaden i myldretiden.

Venlig hilsen!

Annesofie

Tegneren Thora Trilles troldede Tinka - Tegneserie

Ud i naturen:

Danmarks vilde svaner

af Manden fra skovene

Svaner? Nå, ja. Dem kender vi da; de er jo i næsten alle større parker med en smule sø i. Javist. Men jeg sagde de *vilde* svaner. Og dem kunne der nemt skrives en bog om — og det er allerede gjort for 30 år tilbage.

Men til sagen: Da H. C. Andersen skrev „Den grimme ælling“, var svanerne nærmest nationalfugle, kendte af enhver også fra sagn og eventyr — og fra snart sagt alle større søer, fjorde og vige. Du danske, friske strand med vilde svaners rede — ikke sandt? (Det var også H. C. Andersen).

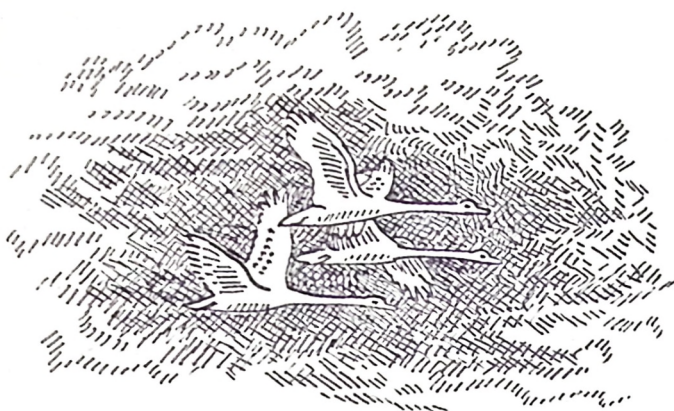
Men så kom nedgangen for fuglene. Af mange forskellige grunde gik det stærkt tilbage for dem — og lige pludselig opdagede man, at der i hele landet kun rugede 4 *fire* par ialt. Så blev de omgående fredet. Det var i 1931. Og miraklet skete; langsomt voksede tallet påny. Måske blev nogle af de nye kuld blandede med svaneunger fra fugleparkerne, måske flyttede nogle hertil fra vore nabolande. I alt fald har vi nu ca. 540 par — indenfor parkerne.

Når et svanepar tager et område i besiddelse for at ruge på stedet, sker det bogstaveligt. Vê den fremmede, der vover sig for nær. Ænder, blishøns, strejfende hunde, alt jages på flugt, og de er faktisk ikke bange for mennesker. De blide, skønne fugle kan vise temperament og indlade sig i så voldsomme kampe med naboer, at man gør klogest i at holde sig på afstand. I England

har en fortørnet svanehan for ikke så mange år tilbage præsteret at drukne en mand, der svømmende nærmede sig dens rede. Også her i landet var det ved at gå galt engang. En svanerede bygges af siv og vandplanter og er sådan set en meget solid opstilling. Fuglene er jo tunge, og æggene store. Det hele er let at få øje på, ja, en rugende svane kan ofte ses kilometer bort.

En seksten års dreng lod sig engang friste af udsigten til at få kæmpe-spejlæg. Det var ved en af de midtjydske søer, og reden anbragt på ret lavt vand. Han vadede derud, men blev væltet omkuld af den rasende svanehan og nåede først i land igen efter flere dukkerter, efterfulgte af nogle rifter og drøje knubs; fuglens kraftige vinger kan bruges til andet end at flyve med.

Rystende af skræk og smågrædende søgte han op til en nærliggende gård, hvor man ret naturligt antog, han havde været udsat for et veritabelt overfald. Men den rigtige sammenhæng si-vede da ud, før man fik ringet til politiet. To-tre gange har jeg hørt om fund af druknede ræve ved svanereeder. Fuglen klarer arvefjenden ved at træde op på hovedet af den svømmende ræv og holde den nede, til den bliver rolig. Det lyder alt-sammen lidt voldsomt, men svanerne er nærmere beset vore største nulevende fugle her i landet, og det er vel kun godt, om de selv kan værge om deres rede.

De fleste af ynglesvanerne er af arten knopsvane. Måske enkelte sangsvaner også bor her. Men de meget store flokke, vi kan få at se i vintertiden, består ofte af sangsvaner nordfra. (Kan I huske forskellen, set fra afstand, så står sangsvanerne med oprejst, lige hals, medens knopsvanerne holder halsene i elegante S-sving). Der kan også dukke nogle stykker op af den mindre pibesvane — den kommer øst fra. Og endelig har vi været udsat for sorte svaner. Disse hører hjemme på den anden halvkugle og stammer nok fra zoologiske haver.

Næppe nogen anden fugl har spillet så stor en rolle i tidligere tiders overtro. Disse hvide, prægtige fugle med deres syngende stemmer bragte

bud fra fjerne lande, når de i våren vendte tilbage til de stille skovsøer. Endnu medens isen bandt vandene, og gråvejre og kulde rugede over landet, hørtes deres kaldende røster. Frem af det tågede gry kom de store fugle på brede vinger og kredsede over de kendte steder. Vore forfædre havde hang til mystik, og i sagn og fortællinger var de hvide svaner forgjorte prinser, og de personer, som dengang stod i forbindelse med højere magter, var i stand til at tage en svaneham på sig og i fuglens skikkelse hæve sig i luften. Det var også en kendt sag, at en svane sang, når den mærkede døden nærme sig. Deraf den poetiske betegnelse „svanesang“ for en digters sidste værker. Svanerne blev et symbol på skønhed og styrke. For os nordiske folk blev netop svanerne et samlingstegn i ufredstider, for fred og frihed for de nordiske lande skrev vor store skjald, Seedorf-Pedersen, de smukke linier:

*Fem hvide svaner slog sig ned ved Norden skyst —
den første redeplads blev aldrig glemt —
når stormen jager gennem birk og graner,
og tågen dæmper klokkebøjens klem —
så mødes de igen, de hvide svaner —
og løfter solen halvt sin røde rand,
bag kolde skyer som et lystegn over jorden,
Fem hvide svaner slog sig ned ved Nordens kyst —*

Hvem vil dog have vores gamle frimærker???

Vi har fået et brev fra en læser, der skriver, at de i hendes patrulje er flittige med at samle brugte frimærker til Grønland, men hun siger, at hun ikke kan forstå, hvem der dog vil give penge for vores gamle frimærker.

Da der måske er andre, der heller ikke kan begribe, hvordan vi kommer af med de bjerge af frimærker, som nu i næste måned forhåbentlig vælter ind til os, vil jeg skynde mig at fortælle, hvad der sker med dem.

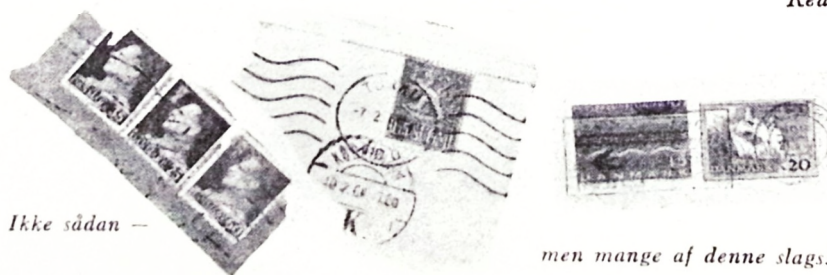
Vi sælger dem til 8 kr. pr. kilo til folk, der „vasker dem af“, som det hedder, (fjerner papiret) og sorterer dem. Derefter bliver de solgt til frimærkehandlere, der sælger dem til samlere i udlandet.

I har jo allesammen hørt om fila-

telister, d. v. s. folk der samler på frimærker. I ved sikkert også, at nogle frimærker er overordentlig værdifulde. Særligt sjældne eller gamle frimærker kommer sommetider op i tårnhøje priser. Så kan I nok forstå, at et lille land som Danmark, der tilmed udsender fine frimærker med vekslende motiver, er efterspurgt i frimærkekredse, simpelthen fordi der ikke kommer så mange frimærker fra et lille land som fra de store lande — derfor kan vi få penge for vore brugte frimærker.

Men en ting er vigtig, det er, at frimærkerne ser pæne ud. De må ikke være i stykker, og der må heller ikke være for meget papir udenom, så kan vi ikke sælge dem. Der er dog ingen, der vil betale penge for gamle papirstumper. Alle takker i kanten skal være hele, ellers er frimærkerne værdiløse — så I må endelig være omhyggelige, når I klipper dem af kuverterne — altså ca. 1/2 cm fra frimærkets kant.

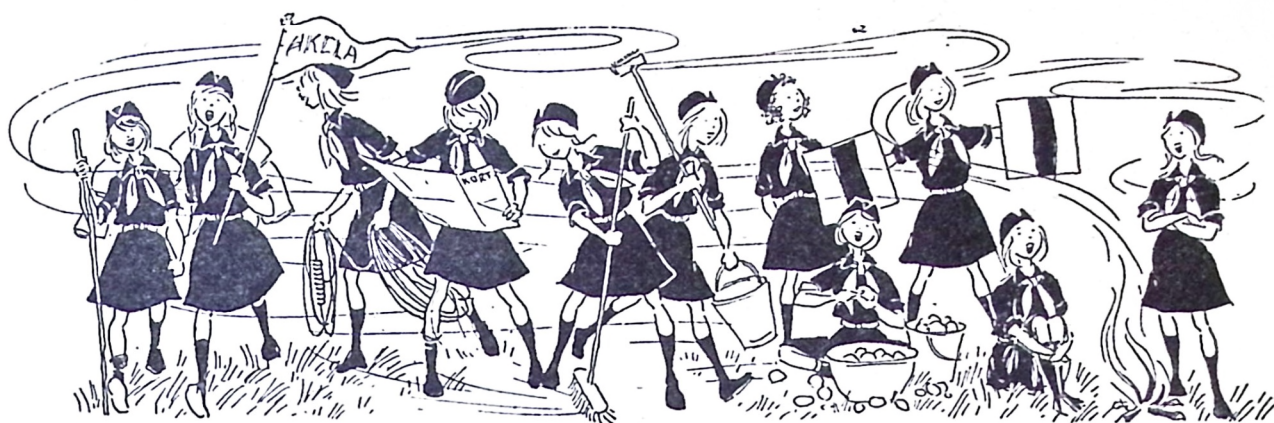
Og så samler og klipper vi videre.
Red.

Ikke sådan —

heller ikke sådan —

men mange af denne slags!

PATRULJEFØRERLEJRE 1964

Indbydelser til patruljelejre

Hej – vil I med?

Hej! Patruljefør' og -assistenter,
Københavns distrikt indbyder Jer og venter,
I fra alle landets kanter kommer
til en træningslejr hist i skærsommer.
Ja, på Langeland – på Sdr. Longelses sletter –
hvor naturen blomsterkranse fletter,
og hvor solen bæltets bølger luner,
skal det dirre i barduner,

på en fredag 10. juli
til d. 17. bli'r det muli'.

for Pf. + Pass. (fyldt 13 – må vi skrive),
som et år i tiden frem vil blive
på sin post som god Pf.-Pass'e
og inden lejren taget 2. klasse,
og halvtredsindstyve kroner blanke
må du inden lejren sanke,
Rigmor, Bente Dentrup, Ditte leder
lejren, og vi spændt Jer beder:
om tilmeld'sen tal med Jeres fører,
husk fra hende Ditte gerne hører,
inden femtende april
vi den gerne have vil.
Adressen her vi Jer alle giver:

Edith Krag-Møller just det bliver,
nr. 8 Helgasvej i Holte. – Vi er spændte,
om vi netop dig i lejr kan vente!

Mange venlige hilsener
Rigmor S.

Jægergården kalder

patruljeførere og assistenter som skal i tropslejr i slutningen af ferien. Fra 24.–30. juni 1964 afholder Nordsjællands distrikt PF-træning på en af Jægergårdens lejrpladser. Vi vil gerne se PF'er, der tænker på at blive i deres trop som PF næste vinter, og vi be'r jer tilmelde jer gennem jeres tropsfører inden 15. april til:

Bente Øst Hansen, Udsigten 33, Gentofte.

På tilmeldelsen ønsker vi: tydeligt navn, adresse, alder (mindst 13 år), dygtighedsgrad (mindst 2. kl.). Husk frangeret svarkuvert til deltagerbrev (eller afslag). Der er plads til 36 deltagere, og de første, der melder sig, vil blive udtaget. Lejren koster 50 kr.

Vi glæder os meget til at se jer og ønsker jer – vel mødt på Jægergården.

Lolo og Bente

Patruljefører (-assistent)

Storstrøms distrikt indbyder til patruljeførerlejr på Fæno 26. juli–1. august.

Har du lyst til at møde kammerater fra andre egne af landet i en spændende og lærerig lejr?

Er du mindst 13 år og 2. klasse-spejder?

Kan du få din tropsfører til at sende dit navn, adresse, alder og træningsgrad til DG Ellen Richard Møller, Ringsted, inden 15. april?

... Så har du mulighed for at blive en af de 35 heldige, som kommer til at opleve en lejr på Fæno i 1964.

Pris 50 kr.

Lasse
Ellen Richard Møller

Patrulje- HJØRNET

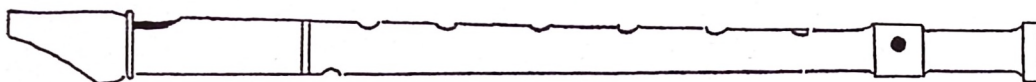

Blokføjte-familien ind i patruljen

Musik skal der til, og her behøves ingen tambourmajor.

Det lyder bedre end messingsuppe og trommebrag. —

Læs om, hvordan man spiller på blokføjte, og overvej om ikke patruljekassens midler kunne gå til godt sammenspil.

Blokføjten laves i forskellige tonearter. Mest almindelig er en „blokføjte-familie“, bestående af fire fløjter, en sopranfløjte i a, en altfløjte i e, en tenor, der står en oktav under sopranen og en bas en oktav under alten. Det er dog sjældent begyndere kan samles om sammenspil med disse fire instrumenter, og det er heller ikke nødvendigt. Men da det dog er netop i sammenspillet, den bedste fornøjelse ligger lige fra den allerførste dag, man begynder at lære at spille blokføjte, kan man også spille flerstemigt udelukkende med sopraner.

SÅDAN SPILLER MAN

Blokføjter sammensættes af tre stykker: hovedet eller mundstykket, som man blæser i, læberne lukkes omkring det (tænderne må ikke bide!) og tonen sættes an med en lille „eksplosion“, det kan bedst forklares ved, at man sætter luftstrømmen ind, idet man siger „ty“ eller „dy“, vel at mærke for hver enkelt tone, de må ikke glide over i hinanden.

Det andet stykke hedder mellemstykket og her er boret 7 gribehuller. Det øverste dækkes af venstre hånds tommelfinger og sidder bagpå fløjten. De tre næste dækkes af venstre hånds pegefinger, langemand og ringfinger

og de tre næste af de tilsvarende fingre på højre hånd.

Det tredje fløjtestykke, endestykket, har kun eet hul, som sidder lidt skævt for de andre af bekvemmelighedshensyn. Det skal nemlig dækkes af højre hånds lillefinger.

I nogle af de små fløjter er de to nederste stykker dog drejede i eet stykke.

Selve ansatsen ved blokføjten kræver — i modsætning til, hvad der er tilfældet, når man spiller tværfløjte — ikke særlig øvelse, derfor er det så let for begyndere. Men for virkelig at beherske instrumentet, må der alligevel gøres en indsats, og det må behandles med en vis varsomhed og omhu.

Når man forsøger at spille, betaler det sig at begynde med at spille oppe fra og nedad, da de dybere toner erfaringsmæssigt er de vanskeligste at få frem. Det er vigtigt, at alle de huller, der skal dækkes, er lukkede helt nøjagtigt til, for at opnå den ønskede tone.

Dækker man nu alle huller, så er den svingende luftsojle så lang, som hele instrumentet, og man opnår grundtonen do. Åbner man nu det nederste e hul, som lukkes af lillefingeren på højre hånd, strømmer luften

ud her, og så lyder tonen re. Abnes dernæst for hullet ved ringfingeren på højre hånd kommer mi. Ved at åbne for næste hul, altså ved højre langfinger fremkommer fa. Det viser sig dog, at tonen er lidt for høj. Dette rettes ved at dække det nederste hul.

Grebene kan varieres lidt for de enkelte fløjter, så det er meget vigtigt, at man finder frem til netop det greb, der giver den rene tone.

For alle de øvrige greb må man se de tegninger, grebtabeller, der findes i en hvilken som helst „blokføjteskole“.

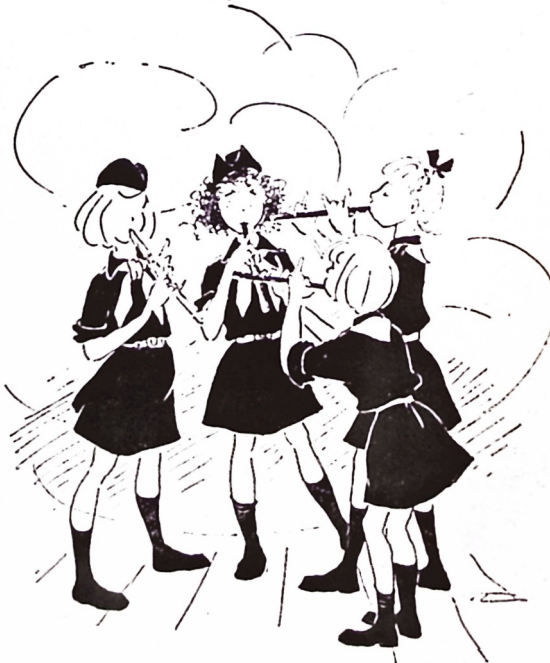
Overtonerne tages med de tilsvarende greb; blot med en lidt ændret måde at sætte an på. En mindre luftmængde

blæses hurtigere ind i fløjten. Det er ikke vanskeligt at vænne sig til.

Der findes fløjter af mange forskellige fabrikater. Da der kan være ret stor forskel på fløjternes kvalitet, står man sig ved at få en blokføjtelærer eller en anden sagkyndig til råde ved indkøbet. I fortegnelsen over musikpædagogisk forenings medlemmer er angivet, hvem der underviser i blokføjte.

Inger Kristine Mortensen

(Genudsendelse)

Patrulje konkurrence 1964

„Duelighedstegnenes
parade“

Nr. 3

I kan vinde 25 kr.
til patrulje-
kassen hver måned!

Hvad er nu det?

Hej, allesammen, kan I følge med? Nu går vi i gang med det næste duelighedstegn. Vi trænger til at komme ud i vejret, både det kolde og det mildere, og se, hvad der sker derude, for nu sker det snart. Vil I med? I skal få god tid denne gang.

Vi har hørt fra mange patruljer, der vil være med, men vi kan godt tænke os at få mange flere breve.

I skal ikke sende jeres tilmeldelser til DEPOTET, dér skal I først henvende jer, når I skal købe jeres duelighedstegn eller væbnersnoen, I skal henvende jer til *Pigespejdernes Redaktion* — som skrevet står, hvis I vil være med. *Redaktionen* er nemlig det sted, hvor bladet bliver udarbejdet. Depotet er vores *spejderforretning*.

Nu venter vi spændt på brev fra *din* patrulje! — Kan I huske reglerne for deltagelse? Vi gentager dem lige her:

Mindst to spejdere i patruljen skal arbejde med duelighedstegnet.

Når duelighedstegnet er taget, indsendes følgende:

- A. Spejdernes duelighedstegnbog med „kvittering“ på, at duelighedstegnet er erhvervet, og dato. Tillige tropsførerens underskrift, hvis prøverne er bestået hos en anden person. (Vedlag frankeret returkuvert med navn og adresse.)

- B. Oplysninger: Spejdernes navn og Adresse. Patruljens og troppens navn og hjemsted. Patruljeførerens navn og adresse.

- C. Fortæl, hvordan I arbejder med duelighedstegnet, og hvor I fik hjælp.

- D. Giv os nogle gode tips, der kan være andre til hjælp.

- E. Send os et eller andet, der kan illustrere arbejdet med det duelighedstegn, I har været i gang med.

Tilmeld jeres patrulje nu. (I tilmelder jer kun for én opgave ad gangen, men kan deltage hver måned.)

Det er en patruljekonkurrence, men seniorgrupper, der er interesserede, må gerne deltage, det skal blot præciseres, at det er en seniorgruppe.

Duelighedstegnet skal være taget i løbet af den givne tidsfrist, „gamle“ duelighedstegn gælder ikke.

Resultaterne sendes til „Pigespejderne“s redaktion, Lundsgade 63, København Ø.

Kuerten mærkes: *Patruljekonkurrence*.

Husk returkuvert med adresse og porto, hvis I vil have tingene igen.

Navnene på de patruljer, der er med, og de bedste beretninger, kommer her i bladet.

Der tilsendes hver måned 25 kr. til den patruljes kasse, hvis spejdere kommer med det bedste resultat.

Din patrulje må gerne deltage i alle opgaverne! (Det kan give 200 kr. til kassen, hvis I vinder hver gang!)

Desuden vil der være mindre trøstpræmier i form af bøger.

Send os et postkort nu; fortæl os, hvad det er for et duelighedstegn, Bigger og Spjæt arbejder med, og sig, at I også gerne vil være med.

OPGAVE NR. 3, marts 1964.

Jeg vil råde jer til at gå i gang så hurtigt som muligt, mens det er lidt vinter endnu, hvis I ikke har arbejdet med de ting i de sidste måneder. Kig i duelighedstegnbogen. Det er et rigtigt patruljeduelighedstegn, som I alle kan få meget ud af at arbejde med. Måske kan I få hjælp af en „forælder“ der er ekspert, hvis jeres fører ikke er det på dette punkt, ellers må I gå til naturhistorielæreren. Der er masser af gode håndbøger på biblioteket, se Pigespejderne side 54, 1961.

Duelighedstegnet skal være afsluttet inden 1. august 1964.

Følgende patruljer er tilmeldt opgave nr. 1: „Merkur“, 1. Soltrop, Holbæk, „Stjernen“, 5. København trop, „Uglerne“, 4. Odense, „Glenterne“ og „Panterne“, 2. Sønderbro. „Kim“, 1. Farum trop, og to spejdere fra 5. København, der ikke har opgivet deres patrulje, det vil vi gerne vide, da det er en patruljeopgave.

Der er plads for flere — hvis I er vakse.

Lady Baden-Powell blev 75 år sidste måned

☆ Lady Baden-Powell
gik aldrig i skole...

Pigespejdernes stifter
fik en fri opdragelse
— uden at tage skade af den

Det er sikkert kun få, der har betydet så meget for hele verdens ungdom som Lady Baden-Powell, grundlæggeren af den efterhånden verdensomspændende organisation, som pigespejdernes er.

Hun blev født 22. februar 1889 i Stubbing Court, et stort hus uden for Chesterfield. Faderen hed Harold Soames og var direktør for en bryggerivirksomhed. Lille Olave var den yngste af tre og blev derfor alles kæledægge.

Hun var stadig omgivet af en masse barnepiger fra flere forskellige nationer, og alle disse barnepiger forgydede hende. Hun var kun halvandet år, da familien flyttede til et andet sted nærmere byen. Mange gange senere i hendes barndom flyttede familien, således at da hun blev gift, havde familien boet 17 forskellige steder. Da Olave var fire år, blev guvernanten miss Wilson ansat. Hun gik ofte tur med Olave, som altid henrykt lyttede til de historier, guvernanten fortalte. Lille Olave var meget glad for dyr, og hele sin barndom igennem var hun omgivet af heste, kaniner, hunde og duer. Hun boede hele tiden på landet og brød sig heller ikke om byen, vel nok mest, fordi hun så ikke kunne have haft sine mange dyrevenner hos sig. Olave gik aldrig i skole. Forældrene holdt på, at hun skulle have lov til at udvikle sig frit og ikke presses ind i faste rammer. Sammen med guvernanten vandrede hun lange ture, skolebøgerne havde hun med, og så læste man, spiste den medbragte mad og nød naturen.

14 år gammel blev hun konfirmeret. Hun tog sin konfirmation meget alvorligt og skrev i sin dagbog, at denne dag havde haft den allerstørste betydning for hende. I januar

1912 var hun sammen med sin fader på vej til Jamaica med båden „Arcadian“, og her var spejderchefen Baden-Powell også om bord. I et brev hjem skriver Olave: „Der er kun ét interessant menneske om bord på denne båd, og det er general Baden-Powell, spejdermanden!“ Hun kom da også hurtigt i kontakt med ham, og det viste sig, at de begge var født den 22. februar (dagen som nu hvert år fejres over hele verden som spejdernes „thinkingday“). Desuden havde de mange idealer til fælles, og det blev en lykkelig rejse for dem begge. Da „Arcadian“ nåede Jamaica, var de forlovede. Den 30. oktober samme år blev der holdt et stille bryllup i St. Peters kirke i Parkestone, og Olave forlod det syttende hjem, hun havde haft for sit ægteskab, for at skabe et nyt for sin mand.

På det tidspunkt havde pigespejderbevægelsen eksisteret i 2 år under ledelse af miss Agnes Baden-Powell og en komité af dennes veninder.

Olave ville gerne hjælpe, men mærkede hurtigt, at man foretrak at klare sig alene, og derfor begyndte hun som drengespejderfører. I 1916 blev hun divisionschef for pigespejderne i Sussex, og samme år blev hun under et divisionsstævne i Matlock udnævnt til de britiske pigespejderes chef. Hun begyndte nu at organisere pigespejderne i andre lande, og i 1930, da hun havde arbejdet inden for pigespejderbevægelsen i 14 år, blev hun enstemmigt valgt til verdenspigespejderchef. Lady Baden-Powell har gjort meget for at fremme spejderbevægelsen blandt ungdommen, og mange kan takke hende for glæden ved at være spejder, nyde kammeratskabet og naturen.

(„Vestkysten“, Esbjerg)

Pigespejdernes protektrice i 1935.

Fællesrådets 25 års jubilæum 1948.

Verdenskonferenceplaner 1963.

I år har dronning Ingrid været Fællesrådets formand i 25 år

Fællesrådet for de to pigespejderkorps dannedes i 1924.

Vi er mange, mange, mange . . .
Vi er mange, mange, mange, når vi alle møder op,
smutter små, mejser blå, hver en flok og hver en trop.
Vi har lange, lange veje, som vi ved, at vi skal gå,
men vi tror, vi kommer længre, når vi grønne og vi blå
sammen står, sammen går
og går frem i kammeratskab år for år.

Annesofie.

MILEPÆLE

Dronningens tøjgave. 1948.

I anledning af Fællesrådets 25-års jubilæum i 1948 fremstiller pigespejderne en masse børnetøj, som udstilles i København og foræres til børneinstitutioner i dronningens navn.

Sølvlysestagerne. 1949.

Dronningen udsætter to smukke lysestager som vandrepæmie ved blå-grøn turnering, ikke en kappestrid mellem de to korps, men i en turnering, hvor det gælder om at være den bedste blå-grønne patrulje.

Der afholdtes en spændende turnering på Hylkedam.

Dronningens turnering II. 1953.

Vinteren igennem arbejdede flittige blå-grønne hold med mange slags opgaver, væsentligt husflid og håndarbejde.

Tak fra os!

Paradislejren.

To år senere i 1955 fik Fællesrådet en vidunderlig gave af Sct. Georgsgilderne — nemlig den dejlige lejrgrund ved Silkeborg kaldet Paradislejren. Mange blå og grønne spejdere har gennem årene ligget i lejr her.

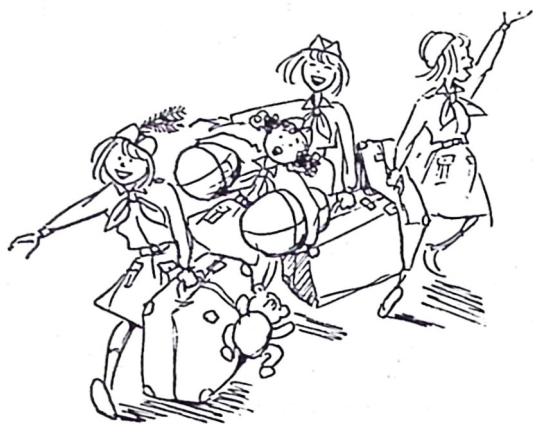
Dronningens turnering III. 1961

afsluttedes med en meget spændende lejr på Sydfyn.

Verdenskonferencen 1963.

Den sidste store begivenhed, der skal nævnes her, er den store opgave, Fællesrådet havde påtaget sig i 1963, nemlig at være vært ved den 12. verdenskonference på Nyborg Strand.

★ Masser af eventyrlige chancer ★

Tropslejr og med hjem bagefter – Schweiz indbyder!

En schweizisk trop i Pully (Kanton Wallis) indbyder 2 danske pigespejdere på 16 år til at deltage i troppens lejr i bjergene, opholde sig nogle dage i spejderhjem i Pully og sammen med troppen rejse til egnen ved Adelboden (hvor Our Chalet ligger), hvor de skal bo 2–3 dage. Endelig bliver der også lejlighed til at besøge den omtalte landsudstilling i Lausanne. Det hele varer fra 11.–28. juli.

Betingelserne er de samme som for foregående indbydelse.

Prisen: 80,— schw. frs., som tillige dækker rejseudgifterne i Schweiz. Deltagerne skal løse returbillet til Lausanne. Ansøgning: inden 15. marts.

Storlejr i Frankrig

Fra Fédération Française des Eclaireuses er kommet indbydelse til en stor lejr fra 20.–30. juli, antagelig i omegnen af Tours i Loiredalen.

Der indbydes 18 pigespejdere fra Danmark, alder 16 år. De vil komme til at bo i mindre hold i 3 underlejre.

Lejren bliver bygget op som et bysamfund med hvad dertil hører, og der bliver lejlighed til forskellige beskæftigelser, bl. a. sport, sang, folkedans, naturvandringer m.m.

Deltagelse i lejren er gratis; deltagerne skal selv betale rejseudgifter. Ansøgning: inden 15. marts.

To vandhunde til Wales

County of Denbigshire, Wales, indbyder 2 danske pigespejdere, alder 15–16 år til at deltage i en lejr, som er

lagt an på at give mulighed for at dyrke svømning og rosport.

Lejren finder sted i dagene 5.–12. august, og der tilbydes nogle dages ophold i spejderhjem før og efter lejren.

Deltagelse i lejren er gratis, og rejsen fra London eller Newcastle til Wales betalt af værterne. Deltagerne skal således kun betale returrejse fra hjembyen til London eller Newcastle samt personlige udgifter, forsikringer, lomme-penge etc.

Betingelse: være specielt interesseret i svømning og rosport, kunne svømme mindst 50 meter og flyde mindst 5 minutter — fuldt påklædt.

Ansøgning: inden 1. april.

4 spejdere kan komme med i international lejr i Holland

Het Nederlandse Padvinstersgilde afholder 1.–11. august en landslejr for patruljer. I lejren afsluttes en løbende patruljekonkurrence.

I forbindelse med denne lejr bliver der arrangeret en lille, international lejr med deltagelse fra: Holland, Belgien, Frankrig, Schweiz, Tyskland og Danmark.

Den internationale lejr får nogle arrangementer fælles med den store lejr, men det er meningen, at lejrprogrammet især skal gå ud på indøvelse af underholdning, som deltagerne derefter skal optræde med i den store lejrs forskellige under-lejre. En hollandsk fører vil stå for dette program.

Fra Danmark indbydes 4 pigespejdere i alderen 15–16–17 år — indbydelsen gælder desuden en uges ophold i private hjem for *eller* efter lejren.

Lejrkontingent: D. Fl. 55,00, hvortil kommer udgifter til rejse, forsikringer, lomme-penge etc. Stedet for lejren kan endnu ikke oplyses.

Betingelser: kunne tale og forstå engelsk, tysk eller fransk (helst to af disse sprog) og være indstillet på at arbejde med underholdningsstof, som bliver tilsendt i forvejen, samt deltage i prøver og optræden i lejren.

Ansøgning: inden 1. april.

For alle indbydelser gælder det, at ansøgning skal sendes til: Det Danske Pigespejderkorps, Hunderupvej 67, Odense. Ansøgningsskema rekvireres samme sted.

Spørg desuden jeres førere, om de har læst Førerbladet for marts — der står om endnu flere spændende indbydelser.

et ikke på tide at
fikse uniformen op

Redigeret af Paw

NYE HUSE

De blå i Hørsholm har indviet ny hytte, hvis grundlag er et af de store arbejds-skure fra byggeriet på Rungsted Skole. Der er dog ikke meget, der minder om arbejds-skur i det smukke byggeri.

HYTTE I BRAND OVER SOVENDE SPEJDERE

Pigespejdernes hytte i Skærbæk er brændt, da gnister sprang ud fra pejsen. Hytten var udlånt til fire spejdere fra Det Danske Spejderkorps. Drengene havde umiddelbart for de gik til ro skubbet gløderne fra ilden sammen bagest i pejsen for på denne måde at holde hytten lidt lun, og de kom ikke til at savne varme. En gnist sprang over den brede cementkant omkring pejsen og holdt sig glødende længe nok til at antænde gulvet. Drengene reddede sig i sidste øjeblik, den ene ved at springe på hovedet ud af et lukket vindue. Der var intet at stille op, hytten, der kun var seks år gammel, nedbrændt.

„SØNDERBROFAMILIEN“ LAVER STOR Udstilling på AMAGER

Sønderbro division fejrede deres 10 års fødselsdag i januar. Der var fødselsdagsparade og en velarrangeret udstilling med mange stande, som suppleret med film og foredrag på glimrende måde gav et indtryk af udviklingen ikke alene i troppe og division, men i hele Det Danske Pigespejderkorps. Spejderchefen var kommet helt fra Haderslev for at åbne udstillingen, og der var megen ros til fødselsdagsbornene og de gæve udvalgsmedlemmer for den fine udstilling.

Sønderbro Divisions udstilling.

ODENSE-SPEJDERNE FIK JULEGAVE PÅ FORSKUD

Den gamle tyskerbarak på Chr. Molbechsvej i Odense, som hidtil har huset både 2. og 3. Odense, er blevet bygget om og pudset op og tilhører nu 3. Odense alene. Huset er blevet malet ude og inde, der er lagt nye gulve — i stuen er der oven i købet parketgulv — man har fået oliekamin og nye borde. 2. Odense vil selv bygge hus.

— De har også fået et nyt hus i Ringsted. Til lykke!

SPEJDERNE TIL FRIVILLIG TJENESTE I CIVILFORSVARET

Ny overenskomst mellem CF-styrelsen og de fire spejderkorps.

Den nye aftale åbner adgang for alle spejdere over 16 år til at blive medlem af civilforsvaret. Spejderne tænkes anvendt i signaltjenesten på kommandostationerne, som ordonnanser og i socialtjenesten, hvor de kan assistere ved evakueringer, bespisninger og ydelse af første hjælp.

Spejderne vil blive inddelt i to grupper, hvoraf den ene bliver en stående styrke, der uddannes af civilforsvaret. Den anden gruppe bliver en mobiliseringsstyrke, som først vil deltage i CF-tjeneste i tilfælde af krisesituation. CF og spejderkorpsene slår fast, at der nu som tidligere i Spejdernes Hjelpekorps, der oprettedes under krigen, udelukkende er tale om frivillig indsats.

☆☆☆

UDTAGET TIL AMERIKAREJSE TIL SOMMER

Søndag den 9. februar var der udtagelse af årets kommende Amerikafarere. Efter først at have været gennem nogle svære prøver hjemme i distrikterne modtes de 8 udvalgte fra hvert af de to korps i Pigespejderhuset — for i week-enden at prøve kræfter med nye opgaver af meget forskellig art.

Der siges, at de alle var meget dygtige. Men de to allerdygtigste — een fra hvert korps, som altså blev de heldige, der til sommer skal afsted til U. S. A., blev: Fra KFUK-spejderne Agnete Vilain Larsen, Odense, og fra DDP Dorrit Yde, Nykøbing Falster. Vi ønsker til lykke.

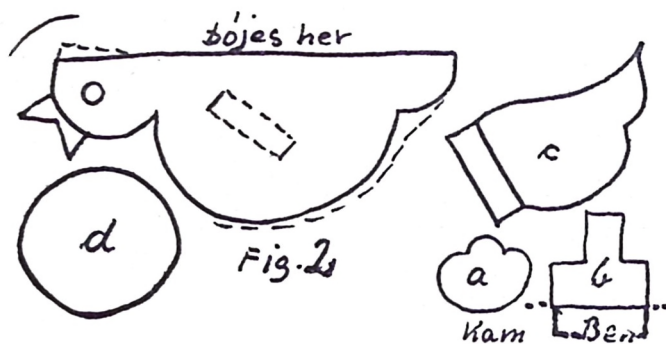
Påskeklip og gækkevers

Pynt påskebordet med kulørte æggeskaller (farvet med frugt- eller vandfarver). Mellem skallerne — og ud af dem — kommer små og større kyllinger, du selv laver.

Du skal bruge et ark gult karton, lidt rødt og lidt grønt karton.

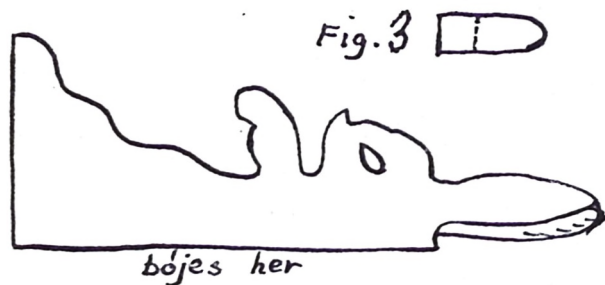
Dekorerede æggeskaller med forårsblomster ser fint ud på påskemorgenbordet. Det, der ligner et hjul på side 55, er en ting, æggeskallerne kan stå i, der laves af karton. Klip efter stregerne i „hjulet“ fra centrum ud mod kanten, rejs de små trekanter op, og sæt æggeskallen ned mellem dem, så står den fint. Du kan selvfølgelig også få det til at stå i lidt mos, ler eller på en gardinring.

Sådan laves kyllingerne

Fig. 1. Kroppen klippes i gult karton (foldes i kyllingens ryglinie). En slids klippes i hovedet; dér indsættes kammen, der selvfølgelig er rød. Næbbet males rødt, og der klippes to gule vinger, der limes fast på det angivne sted på kyllingens krop. Der skal klippes to røde ben, der klistres til udvendigt på begge sider af kyllingens krop. Benene bukkes forinden i foden og klistres på et stykke karton. Sæt en kontoreclips på, indtil limen binder, og kyllingen står fast.

Fig. 4 er de kyllinger, der kommer ud af æggene. De klippes ud af to lag karton, der limes sammen efter at kam og næb er puttet ind imellem lagene. De skal have to røde ben hver, og hvis du har nogle kulørte småfjer, vil det pynte vældigt.

Påseharen

Fig. 3 klippes ud af dobbelt rødt karton. Harens ansigt limes sammen, og en sort sytråd trækkes tre gange igennem frem og tilbage ved snuden som knurhår. Halen „beklædes“ med vat og puttes ind i en slids nederst i ryglinien, og ørerne bøjes let. Haren anbringes som kusk på en lille vogn lavet af en dekoreret æggeskal. Vognen får hjul (fig. 1 d) af kulørt karton og fastlimes til et stykke karton.

Når hjulene skal sættes på „vognen“, må du først forsigtigt stikke en stoppenål gennem æggeskallen, og så en tændstik igennem hullet som hjulets aksel, hvorefter hjulene sættes på udvendigt.

To kyllinger (som fig. 2) spændes for vognen, der forinden limes til et stykke hvidt karton på størrelse med et postkort. Kyllingerne limes på, og haren får en tomme lavet af brodergarn el. lign. i hånden, tommen fæstnes til kyllingernes vinge. Kom lidt karse i æggeskallen.

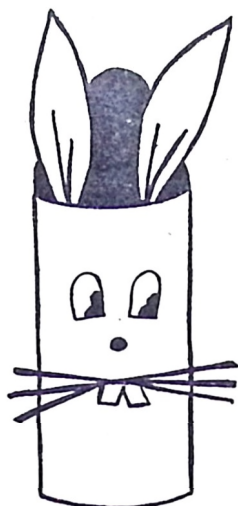

Fig. 1.

En hollandsk haremand.

Rent til gæk du bliver,
hvis du ikke gætter,
hvem der dette skriver,
navnet her jeg glemmer,
prikkerne det gemmer.

Omme bag en tjørnehæk
fandt jeg denne lille gæk,
nu med den, du får fra mig,
sendt en hilsen — hvem er jeg?

Den sjove haremand er fra et hollandsk spejderblad. Da jeg ikke kan hollandsk, gætter jeg, at den er lavet som et rør af kulørt karton med crepepapirsører og „indsatte“ tænder af hvidt karton. „Hatten“ ville jeg lave som et kræmmerhus af crepepapir i en sjov farve, putte det op i røret og fæstne det med lim eller klæbestrimmel.

Jeg kunne tænke mig, hvis du er fiks på fingrene og har læst om „leg med papir“ i Pigespejderne i februar, at du i stedet for en *top* kunne sætte en *bund* i haremanden, fore ham med opstrimlet silkepapir og fylde ham med noget godt — små kulørte sukkeræg f. eks. — Så tror jeg nok, at du kender en lille dreng eller pige, der ville blive glad for sådan et „påskeæg“.

I vintersneen voksed kæk
den første lille vintergæk,
den ligger her i brevet,
men hvem har nu det skrevet?
Prøv mit navn at gætte,
forsøg, og træf den rette.

Jeg er en lille vintergæk,
som præsenterer sig så kæk
med bud om vårens komme.
Lidt gækkeri jeg drive vil,
og gætteri det skal der til,
før påsken den er omme.

Skønt vinden stadigvæk har bid,
så kommer nu den lyse tid,
som blomsten her forjætter.
Gæt, hvem der sender den til dig,
for jeg mig underskriver ej,
jeg bare prikker sætter.

Se dette er et gækkebrev,
og gætter du, hvem dette skrev,
en præmie kan du hæve.
Og præmien er et kys af mig, —
men gætter du det ikke, jeg
et kys af dig vil kræve.

Et rigtigt gækkebrev til læserne

Vi sender her et brev, hvori
vi puttet har lidt poesi
til dig, din lille gæk.
Det hele er lidt gækkeri,
vort navn det står med prik, fordi
med blæk det blev til griseri,
og mon du rigtigt gætter,
hvem disse prikker sætter?

.....

To påskeæg vi nu vil sætte
som præmie for at kunne gætte.
Og den, der kommer først,
får ægget, som er størst.

SENIORSPALTER

International lejr i Tyskland

26. JULI - 6. AUGUST 1963

Her er en beretning om den internationale lejr i Tyskland, som 10 danske spejdere, 6 blå og 4 grønne, deltog i. Vi håber, det engang må komme i „Pigespejderne“, da vi alle synes, at lejren har været en så stor oplevelse, at så mange som muligt må høre om den og få lyst til selv engang at komme på international lejr.

Dette har vi „brygget“ sammen, da vi var samlede hos den grønne fører for at snakke minder.

Efter et ophold på 3 timer på Kassel banegård ankom danskerne som de første menige spejdere til lejren i Immenhausen kl. 6 om morgenen. Efter 2 timers søvn i Bund Deutscher Pfadfinderinnen's hus, der lå på pladsen, begyndte vi at rejse telte, lægge dem ned igen, rejse dem igen o.s.v.

Efterhånden, som dagen gik, kom de andre spejdere, og hen under aften vidste man i alt fald, i hvilken af de 10 underlejre man horte til. Vi 10 danskere (6 blå og 4

En international spejdergruppe ved det danske flag

Letterne, som vi boede sammen med, underholder gamle og syge den „indsatsdag“, vi havde underholdning

grønne) kom i 2 forskellige underlejre, og begge steder blev vi fordelt i patruljer med såvel tyskere som udlændinge.

I hver underlejr var 2-3 udenlandske delegationer og ca. 30 tyske spejdere fra alle egne af landet. Da der var 21 nationer (ialt ca. 450 spejdere) repræsenteret på lejren, betød det, at vi selv måtte opsøge de 19 andre nationer på lejren. Det gik også mægtig fint. Vi byttede gavenåle, mødtes til udstillinger, ved boderne (slikbod, frugtbod, spejderbod og posthus) i interessegrupperne og ikke mindst ved lejrålene. Det blev dog hovedsageligt nationerne på vores egen lejr, vi udvekslede adresser o.l. med. Det er jo både for at møde internationalt kammeratskab og for at lære landets spejderliv og skikke at kende, at man rejser ud.

Selv om næsten hver time bod på en oplevelse, der var værd at omtale her, vil det jo fore alt for vidt, så I må nøjes med at høre lidt om „Den sociale indsats“, „Børnedagen“ og „Interessegrupperne“.

Som dette spejderårs afslutning på de tyske spejders løbende good-turn havde man i lejren indlagt 2 dage, der var reserveret „social indsats“. Spejderne blev disse dage sendt ud for at yde deres indsats forskellige steder. Nogle kom i landbohjem, hvor de skulle hjælpe med at hoste, passe børn, plukke frugt eller gøre rent. Andre kom i børnehaver som legetanter, men de fleste blev sendt ud som gangpiger på hospitaler og plejehjem, hvor vi skrubbete gulve og vægge, bankede madrasser, polerede skabe og vinduer, delte mad ud o.l. Her fik vi også lov at gå tur med de gamle eller kore de lamme i deres stole. Den sidste af indsatsdagene havde vi lavet underholdning for de gamle og syge, og dette havde de vist stor fornøjelse af.

Efter begge dages arbejde vendte spejderne hjem temmelig trætte, men i strålende humor og fulde af nye belærende indtryk.

Der er vist ingen tvivl om, at den „sociale indsats“, som det tyske korps dette år prøvede for første gang, forløb til alles tilfredshed.

Som et led i den „sociale indsats“ var alle børn fra omegnens børnehjem og børnehaver en søndag inviteret ud til lejren. Samme dag var det forældredag. I underlejrene gjaldt det nu om at lave de sjoveste boder til børn og forældre, og i et par timer var lejrålspladsen omdannet til en stor farvestrålende markedsplads med en vrimmel af mennesker, der alle morede sig strålende. I restauranterne gik klovner rundt og serverede saftvand og kager, et sted spillede spejderne komedie, en lejr havde arrangeret stafetløb, en anden konkurrence med dâsenedskydning med bolde, og noget af det sværeste var at finde en nål i en høstak. Børnene og de fleste forældre morede sig udmærket trods den silende regn, selv om ploret efterhånden gjorde, at søndagsstadsen blev en smule smudsig. (Det var i øvrigt lejrens eneste regnvejrsdag, ellers var det så varmt, at vi knap kunne ånde).

Interessegrupperne omfattede alt lige fra sange og lege til folkedans, vævning og pionerarbejde. Vi danske ledede en gruppe med folkedans og en med lege. Begge fik god tilslutning og trods varmen og de forskellige nationaliteter, gik det udmærket. Det var morsomt at se pigerne løfte op i skorterne og endog prøve at synge den danske tekst, mens de dansede Rits Rats, eller høre dem synge lejrens slagsang „Cornalondo“ til tændstikleg. Også de danske spejdere, der besøgte udenlandske interessegrupper fik meget ud af det.

Både før og efter lejren var der mulighed for privat indkvartering, som alle vi, der prøvede det, fik meget ud af. Alle vendte vi hjem fra lejren med en mængde nye indtryk og venner. Hvor meget lejren havde betydet for os, fandt vi først ud af, da vi nu i efterårsferien var samlet hos den grønne fører. Det var også her, vi blev enige om, at I hellere måtte høre om turen, så I selv kunne få lyst til at søge at komme med på en lignende. Selv om det er meget skægt at læse om andres lejroplevelser, får man jo først for alvor noget ud af det, når det er en selv, der kommer til en „fremmed“ lejr og på den måde virkelig får følelsen af, at spejderbevægelsen er international.

Helga Ritz

Efter et år i Frankrig

Hep slutter sin Frankrigsserie med at fortælle, om da hendes franske spejderkammerater kom på besøg i Danmark og turede rundt på cykel uden at kende sprog eller færdselsreglerne. Vær ikke bange ... det ender godt.

Mine spejderkammerater hittede ved juletid på at tage på cykellejr i Danmark, en vild idé i betragtning af afstanden, og det faktum, at de næsten aldrig cyklede, undtagen på landet, hvor deres gamle barnecykler befandt sig. Jeg fortalte dem, at det altid regnede herhjemme, men til ingen nytte, så vi gik i gang med at planlægge en tre ugers tur rundt i Danmark fra 15. juli til 9. august. Selvfølgelig var de så eventyrligt heldige med vejret, så det af mig meget anbefalede regnvejsudstyr fik lov at ligge urørt i oppakningen undtagen den sidste dag, hvor jeg stod alene tilbage på Kolding banegård i øsende regn, som varede en uge, mens de fattede af til Frankrig efter at have tilbragt tre dejlige uger i det sollyse Danmark med den venlige befolkning, som de berømmede i høje toner. Gad vidst hvilket indtryk de havde fået af os, hvis vejret havde været rigtig surt og trist???

Her vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige tak til alle medlemmer fra KFUK-spejderne og DDP, som tog så venligt imod dem undervejs.

Senere, da jeg var stødt til i Silkeborg, fik vi lov at overnatte i Virklund og deltog i en trops morgenparade. Da vi kom fra hærvejen og ned gennem Grejsdalen ved Vejle, var vi oppe og se „Spejderbakken“, hvor de grønne

Franske spejdere

førere lavede lejrball med os, og fuldmånen smilede ved at høre „Højt oppe mellem bjerge“ blive sunget på dansk og fransk samtidig.

Fra Kolding tog vi til Vesterhavet med bus — syngende hele vejen, og sommerens sidste dag i strålende sol forløb for os på den herligste måde i Vesterhavets bolger.

Det var trist at sige „Au revoir“ til de fjorten næste dag på banegården, men dette års oplevelser er nu mine for altid, så hvis I har lyst til et år i byernes by, så bare friskt mod og øjnene op, så er der ikke grænser for, hvad I kan få ud af jeres ophold. I disse artikler har jeg slet ikke fået plads til bl. a. Paris' forlystelser — teatrene, cafeerne, Montmartre o. s. v., det er et helt kapitel for sig, bare vent og se.

Skulle jeg et år til Paris nu, ville jeg sørge for at få det dobbelte ud af dette år, som jeg fik i løbet af de — ak — alt for hurtigt svundne måneder, der nu ligger bag mig.

Hep

APROPOS for franskkyndige.

Frederik d. Store af Preussen, der opholdt sig på sit slot Sanssouci, sendte engang den vise Voltaire flg. meddelelse:

$$\frac{p}{\text{venez}} \text{ à } \frac{6}{100}$$

Voltaire forstod naturligvis hurtigt, hvad kongen mente og svarede

J. a.

Hvad skrev de to herrer til hinanden?? Har de franskkyndige mon gættet det?

Løsning:

Frederik d. Store inviterede Voltaire til souper på Sanssouci, og Voltaire svarede, at han havde stor appetit!!

Fr. d. Store: „venez“ sous „p“ (= Venez souper!!) à (venlig under „p“)

cent sous six (= Sanssouci). (100 under 6)

Voltaire: „J“ grand (= j'ai grand) „a“ petit (= appetit). (stort „J“) (lille „a“)

Spejderjul's vindere

De heldige blev udtrukket af korpsets yngste medlemmer.

Vinderliste for „de store nødder“

1 gavekort à kr. 25,00:

Charlotte Tamm, Strandvej 16 B, København Ø.

10 gavekort à kr. 10,00:

Kirsten Junker, Fr. Hansens Allé 17, Fredericia.
Kirsten Søholm, Lindevej 8, Nykøbing M.
Erik Heldgaard, Ilbjergallé 32, Herlev.
Karl Peter Schmidt, Valloesgade 16, 3., Vejle.
Hans-Henrik Christiansen, Hyldeager 7, Brøndbyøster pr. Hvidovre.
Nuna Jensen, Ulkær Lindved pr. Vejle.
Eva Stidsen, „Nyvang“, Løsning J.
Svend Berthelsen, Dr. Sofiesvej 40, Roskilde.
Anna Grønbek, Lærkevej 8, Taastrup.
Ole Ravnholt Johansen, Sct. Olavsgade 9, Kalundborg.

25 gavekort à kr. 5,00:

Palle Frederiksen, Frederiksdal allé 62 A, Skive.
Torben Struck, Stengårdsparken 27, Søborg.
Leif K. Andersen, Fr. Nansens allé 17, Fredericia.
Claus Ørum, Blåbærvej 4, Holstebro.
Lisbeth Valum Jensen, Gl. Hobrovej 42, Randers.
Bo Odibøl, Kirkepladsen 5, Næstved.
Jens Peder Dalgård, V. Horslund Vinding, Sørvad.
Gorm Lunn, Auroravej 21, Vanløse, København.
Agnete Geisnæs, Chr. d. 1.s vej 82, Skagen.
Elin Nielsen, Nørregade 8, Varde.
Ellen Damso, Vesterbrogade 12, Kolding.
Per Vandrup, Lyngbyvej 154, København Ø.
Michael Rud Nielsen, Sankt Kjeldsgade 33, 1., København Ø.
Benthe Fregtl, Mortenstrupvej 14, Hørsholm.
Leif Bressum, Villa „Toppen“, Tæppestrup Kær pr. Randers.
Marie Louise Enemark, Sølystvej 138, Silkeborg.
Ellen Damso, Vesterbrogade 12, Kolding.
Troels Hansen, Sv. Estridsensvej 19, Roskilde.
I. Nellman-Hansen, Hjortekærvej 129, Kgs. Lyngby.
Viggo Poulsen, Sygehjemmet, Gjern.
Erik Heldgaard, Ilbjergallé 32, Herlev.
Lissen Møller, Bygaden 1, Herlev.
Hanner Birck Eriksen, Landhospitalet, Godthåb, Grønland.
Vibeke Foged, Vestergade 57, Hadsten.
Anne Werchmeister, Lembeckesvej 28, Odense.

Vinderliste for „de små nødder“

1 gavekort à kr. 25,00:

Leif Johansen, Lindholmgårdsvej 8, Høvelte.

10 gavekort à kr. 10,00:

Kirsten Dethlefs, Gorch-Fockgade 11, Slesvig.
Lars Ole Duch Jensen, Aldershillevej 177, Bagsværd.
Claus Fabricius, C. N. Petersensvej 47, København F.

Poul Erik Larsen, Skovgade 6, Svaneke, Bornholm.
Birgitte Ovesen, Hummeltoften 20, Virum.
Per Sørensen, Christiansborgvej 13, Randers.
Ditte Christiansen, Amager Strandvej 196, København S.
Henrik Tiemroth, Strandvej 18, København Ø.
Kirsten Sørensen, Isgårdsvej 31, Odense.
Connie Petersen, Askevej 18, Værløse.

25 gavekort à kr. 5,00:

Thomas Thomsen, Damager 31, Nordborg, Als.
John Kristensen, Godthåbsvej 7, Brønderslev.
Kæld Gydm, Sverrigsgade 16, Hjørring.
Susan Albertsen, Jernbaneallé 81, 2., Vanløse.
Jens Søndergaard, Skovhegnet 10, Birkerød.
Jes Per Ørnsholt, Strandpromenaden 36, Nakskov.
Marianne Stidsen, Nordvanggårdsvej 107, 7., Bistrup, Birkerød.
L. E. Gjerlow, Grønnevej 61, Virum.
Hanne Kure, Aakirkebyvej 111, Knudsker pr. Rønne.
Søren Haase, Frederiksberg Allé 60, København V.
Mogens Petersen, Smedegade 1, Rønne.
Peter Carstensen, Sønderlundsvej 29, Herlev.
Jes Pedersen, Agade 33, Kjellerup.
Lene Lauritsen, Klirevænget 5, Bagsværd.
Flemming Hansen, Stentoftvej 5, Hvidovre.
Ilona Schwartz, Frederiksdalsvej 78 A, Virum.
Ida Balslev, Kastellet, Artilleristok 14, København Ø.
Henrik Nyborg, Vilvordevej 51, Charlottenlund.
Jette Boye, Stadfeldtsvej 10, Randers.
Linda Christensen, Parcelvej 119, Virum.
Lars Aabo, „Bakkely“, Brovej, Risskov.
Christian Nielsen, Rosenvængets allé 91, Esbjerg.
Henning Jakobsen, Tørholmvej 79, Hjørring.
Ulla Mårup, Snerlevej 6, Holstebro.
Jette Boye, Stadfeldtsvej 10, Randers.

SPEJDERHJÆLPEN

Regnskabet med „Spejderhjælpen“, som de fire spejderkorps gennemførte for 4. gang i september måned, er nu afsluttet. Spejderne indtjente kr. 459.791,82. Det er 85.000 kr. mere end sidste år.

FORDELINGEN

Bestyrelsen for „Spejderhjælpen“ har holdt møde i december måned og besluttede, at pengene denne gang skulle fordeles på følgende måde:

Red Barnets spedalskhedsarbejde i Indien ... kr. 250.000
Ydre Missions spedalskhedsarbejde kr. 65.000
Nødlidende, danske børns ferieophold kr. 20.000
Til opførelse af en børnehave i Holsteinsborg kr. 100.000

En meget varm og hjertelig tak siger vi til alle blåmejser, spejdere og førere for den store indsats, I har gjort.

35 BLAMEJSER TJENTE 2.006 KR.

Inden for Det danske Pigespejderkorps har man foretaget nogle stikprøver for blåmejsernes vedkommende, og her viste det sig, at Ellen Marsvins flok i Aalborg lå klart i spidsen, da de har tjent 2.006 kroner. I forhold til sidste år er flokkens beløb steget med ikke mindre end 1300 kr. Flot klaret!

Anmeldelse af
af bogen
Madame Curie
indsendt af
Lene Mejlgaard,
Juelsminde
trop

Jeg er lige blevet færdig med *Eve Curie: Madame Curie*. Den handler om den store forskers liv. Man følger hende fra lille, og senere da hun vokser op mellem sin faders unge venner, som bor hos ham under krigen i Polen. Alle i huset er meget fysik-interesseret, og her lægges grunden til Marie Curies livsværk.

Da hun bliver ældre, må hun tage arbejde som guvernante, fordi hendes far har mistet sine penge ved at hjælpe en af sine venner. Hun hjælper sin søster Bronia med at komme til Paris og studere. Senere kommer hun selv til Paris og bor hos Bronia og dennes mand, men flytter dog en tid til et kvistkammer uden varme, hvor hun lever af kaffe, til hendes svoger igen tager sig af hende.

I Paris møder hun Pierre Curie, som senere bliver hendes mand, og som allerede dengang var kendt som en stor fysiker. Hun arbejder med uran og opdager et stof, som hun kalder Polonium efter landet, hvorfra hun stammer. Senere opdager Pierre og Marie i fællesskab radium og modtager Nobelprisen i fysik.

Nogle år efter bliver Pierre dræbt ved en færdselsulykke, og Marie stivner i sin sorg, men bliver dog ved med at arbejde. Dette fører til, at hun alene modtager Nobelprisen i kemi.

Under den første verdenskrig udfører hun et meget stort arbejde med røntgen ved operationer. Hun tager selv ud til fronten og opererer soldaterne.

Da hun dør, er hun næsten blind af at arbejde med radium.

Bogen er bestemt meget fængslende. Eve Curie forstår at give personerne liv, og man får et levende indtryk af madame Curie og forholdene for 50-60 år siden.

Jeg vil anbefale denne bog til dem, der er 14-15 år, ellers er den sikkert for langtrukket.

Bogen kan fås som billigbog, Gyldendals Tranebøger, og koster så kun 6,25 kr. Det er den rigeligt værd.

„Svip“, Juelsminde trop

— Tak for anmeldelsen, vi sender en bog til Lene.

Kære postboxvenner!

Forst vil jeg som sædvanlig sige en varm tak for alle gode breve og venlige hilsener, som I sender mig. Det er dejligt at konstatere, at der er så god gang i brevvekslingen. Det kan måske mere jer at høre, at vi i det forløbne år korresponderede med ikke mindre end 42 lande, så vi danner sandelig en international vennekreds. Men jeg må stadig pege på, at nogle lande er meget træge, og I kan tro, jeg er ked af, at I sommetider må vente så længe på svar. Især synes I måske, at det er underligt, når I opgiver to lande. Så kunne man jo bare prøve det andet. — Men det er nu ikke så ligetil, for når jeg først har skrevet til et land og sat postboxsekretæren der i gang med at finde frem til en kammerat til jer, kan jeg ikke så godt samtidig gå et andet sted hen. Vi vil jo også gerne have alle lande med, og derfor duer det ikke bare at springe over, hvor gærdet er lavest, og kun rette henvendelser til de lande, som jeg ved svarer hurtigt. Vær bare tålmodige, så skal det nok komme. Jeg rykker igen.

Hvad har jeg så i dag af spændende tilbud? — Jo:

To svenske patruljer, en fra Karlstad og en fra Stockholms nærmeste omegn,
to spejdere fra Thailand i alderen 16-19 år,
et par blåmejseforere fra Canada.

Venlig hilsen! Mummy

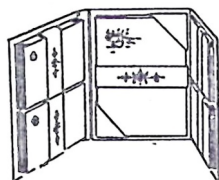
Kupon til postboxen

sendes til postboxsekretær fru Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

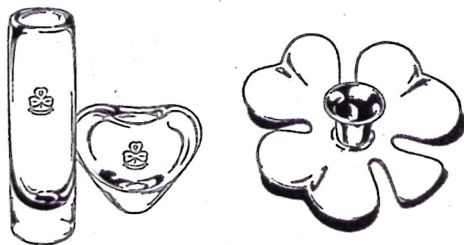
Indsendt den	Nr.
Jeg ønsker gennem DDP's postbox kontakt med en spejderkammerat fra	
(land)	eller
Mit navn er	
Adresse	
.....	
.....	
Skoleklasse el. beskæftigelse	
.....	
.....	
..... Alder	
Jeg kan skrive og forstå følgende fremmede sprog:	
.....	
Jeg har i forvejen gennem postboxen fået adresser på pigespejdere i (lande)	
Vedlagt følger 1 krone i frimærker.	

Konfirmationsgave-ideer

Skriveunderlag i brun oksehud
 m. emblem, 3 str. 8,00, 7,50, 6,75
 Brevmapper m. spejdermotiv 5,50, 4,25
 Æskepost m. spejdermotiv 5,00

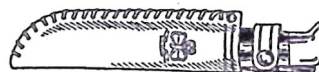
Bogen om B.-P., af Reynolds 7,00
 Verdensspigespejderchefen,
 af E. K. Wade 4,25
 I Livets Skole, af B.-P., indb. 9,75
 Pigespejderbogen i skindbind m. guldtryk... 11,00
 Pigespejdersangbogen i skindbind 8,50
 Verdensflag på stang, 17 cm 4,00
 Lysstage, messing i kløverform,
 til kerter eller julelys..... 4,50
 samme fornicket 4,75

Vaser i Holmegårds glas m. stemplet
 emblem:
 mørkeblå, rørformet, 13 el. 18
 cm høj 9,50, 13,50
 lyseblå, hjerteformet, 7 el. 9
 cm høj 7,75, 13,00

Dækkeserviet m. spejdermotiv i stoftryk..... 4,75
 Viskestykke m. spejdermotiv 7,00
 Charms til armbånd m. emblem, sølv 3,50
 m. emblem, guld 32,00
 m. verdensemblem 3,50
 Fingerring m. emblem, sølv 3,50
 Slirekniv i skede m. metalsnøring,
 2 str. 23,50, 18,85

Telegrammer med uden
 indlæg indlæg
 med spejdere, der danser om træ 1,00 0,75
 med spejderløftet i kløver 1,25 1,00
 med spejdere i skoven 1,50 1,25

Nyheder!

Anorakmærke m. korpsets emblem,
 grønt på blå bund. Må bæres på
 anorakker, vindjakker, trøjer o. l.,
 sys på venstre ærme ca. 10 cm
 under skulderen, pr. stk. 0,50
 Postkort, Pigespejderhuset i farver. 0,40

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

REDAKTØR: Ruth Estrup, Lundsgade 6, København Ø.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, giro 86 000, og abonnementsprisen for 1964 er kr. 8,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 1,00 pr. nummer (gerne i frimærker).

TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 23. 2. 1964